

STOWARZYSZENIE

SALEZJANÓW WSPÓLPRACOWNIKÓW – SALEZJANEK WSPÓLPRACOWNIC

PROGRAM ŻYCIA APOSTOLSKIEGO

Tłumaczenie tekstu z języka włoskiego:

Ks. dr Franciszek Krasoń sdb

Skład i druk:

Druk Allegro
Borowianka, ul. Tartakowa 107
42-125 Kamyk
tel./fax: 34 318 36 89
e-mail: biuro@drukallegro.pl

Korekta merytoryczna:

Krzysztof Kuczera
Ks. Jan Gondro sdb
Dorota Dorosz

Wydane przez:
Stowarzyszenie Współpracowników Salezjańskich
www.sws.salezjanie.pl

Wrocław 2014

Przedmowa

Różne są drogi proponowane chrześcijanom, aby żyć wiarą swojego Chrztu. Niektórzy pod natchnieniem Ducha Świętego, pociągnięci przez osobę Księdza Bosko, realizują ideał „pracy z nim” pozostając w świecie i są wezwani, aby żyć w warunkach człowieka świeckiego lub duchownego tym samym charyzmatem Zgromadzenia salezjańskiego.

Od samego początku ksiądz Bosko myślał o organizowaniu świeckich w swoim dziele: zaprosił świeckich, mężczyzn i kobiety, oraz członków kleru diecezjalnego do „współpracy” w swojej misji zbawienia młodzieży, przede wszystkim ubogiej i opuszczonej. W 1876 r. wyraźnie zdefiniował ich program życia w „Regulaminach Współpracowników Salezjańskich” przez niego napisany, a następnie przez Kościół zatwierdzony. Dzisiaj Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownice są obecni i pracują w wymiarze światowym.

Obecny tekst przedstawia ich Program Życia Apostolskiego. Proponuje autentyczną drogę uświęcenia, „przez praktykowanie miłości w pracy dla zbawienia dusz”. Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownice z ufnością zawierają się Bogu Ojcu, który ich powołał.

Konsulta Światowa

Drodzy Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownice!

Przekazujemy tekst Programu Życia Apostolskiego w języku polskim. Moment ten jest znaczący, bowiem treść zawarta w tym programie, przeczytana ze zrozumieniem pozwoli odczytać właściwie drogę realizacji powołania salezjańskiego przez ludzi świeckich.

Do umiłowania i analizy tej książki niech przyczyni się akceptacja Stolicy Apostolskiej.

Wydawca

PROGRAM ŻYCIA APOSTOLSKIEGO

STOWARZYSZENIE

SALEZJANÓW WSPÓLPRACOWNIKÓW – SALEZJANEK WSPÓLPRACOWNIC

STATUT

Tekst Statutu
Zatwierdzony przez Stolicę Apostolską
05.04.2013

Rozdział I.

Salezjanin Współpracownik i Salezjanka Współpracownica w Kościele i w świecie

Art. 1. Założyciel: człowiek posłany przez Boga

Dla zbawienia młodzieży, „tej najbardziej delikatnej i drogiej cząstki ludzkiej społeczności”, Duch Święty, przy matczynym udziale Maryi, powołał świętego Jana Bosko, który założył Towarzystwo świętego Franciszka Salezego (1859), wraz ze świętą Marią Dominiką Mazzarello założył Instytut Córek Maryi Wspomożycielki (1872) i rozciągnął apostołską siłę charyzmatu salezjańskiego przez oficjalne ustanowienie „Pobożnego Związku Współpracowników Salezjańskich”, jako trzecią gałąź Rodziny (1876), złączonej z Towarzystwem Świętego Franciszka Salezego, nazywanego również Towarzystwem Salezjańskim Świętego Jana Bosko lub Zgromadzeniem Salezjańskim.

Duch Święty uformował w świętym Janie Bosko serce ojca i nauczyciela, zdolne do całkowitego poświęcenia się i dał mu metodę wychowawczą przenikniętą miłością Dobrego Pasterza.

Art. 2. Salezjanie Współpracownicy: specyficzne powołanie w Kościele

§1. Zaangażować się, jako Salezjanie Współpracownicy oznacza odpowiedzieć na apostołskie powołanie salezjańskie – dar Ducha Świętego; - przyjmując specyficzny sposób życia Ewangelią i uczestniczyć w posłannictwie Kościoła. *Poruszeni wiarą, nadzieją i miłością Salezjanie Współpracownicy żyją w Kościele duchowością apostołską, będącą centrum inspiracji i animacji życia wspólnoty.* Jest to dar i wolny wybór, który nadaje kierunek całemu życiu.

§2. Chrześcijanie katolicy jakichkolwiek uwarunkowań kulturowych i społecznych mogą podjąć tę drogę. Czują się oni wezwani do życia wiarą przeżywaną w codzienności. Charakteryzuje się ono dwoma postawami:

- a) przyjmować Boga, jako Ojca i Miłość, która zbawia; spotykać w Jezusie Chrystusie Jednorodzonego Syna, doskonałego apostoła Ojca; żyć w wewnętrznej jedności z Duchem Świętym ożywiającym Lud Boży w świecie;
- b) czuć się powołanymi i posłanymi do konkretnej misji; przyczyniać się do zbawienia młodzieży, włączając się w to samo posłannictwo młodzieżowe i ludowe księdza Bosko.

Art. 3. Jedno powołanie: dwa sposoby jego przeżywania

§1. W pojęciu Księdza Bosko Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników miało być otwarte tak dla osób świeckich, jak i dla kleru diecezjalnego.

§2. Salezjanie Współpracownicy świeccy realizują swoje zadanie apostołskie i żyją duchem salezjańskim w codziennych sytuacjach swego życia i pracy.

§3. Salezjanie Współpracownicy biskupi, kapłani lub diakoni diecezjalni realizują swoją posługę czerpiąc natchnienie z miłości duszpasterskiej księdza Bosko, wzoru życia kapłańskiego, który na uprzywilejowanym miejscu stawia młodzież i warstwy ludowe.

Art. 4. Stowarzyszenie w Kościele

§1. Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników jest zatwierdzone przez Stolicę Apostolską, jako Stowarzyszenie Publiczne Wiernych i uczestniczące w duchowym dziedzictwie Towarzystwa św. Franciszka Salezego. Członkowie czynnie współpracują w jego posłannictwie w imieniu Kościoła, podporządkowani władzy Przełożonego Generalnego, jako następcy księdza Bosko, w duchu wierności Pasterzom współpracując z innymi grupami kościelnymi.

§2. Salezjanie Współpracownicy okazują synowskie przywiązanie do Papieža.

§3. Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników posiada kościelną i publiczną osobowość prawną. Ma swoją siedzibę główną w Rzymie.

Art. 5. Stowarzyszenie w Rodzinie Salezjańskiej

Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników jest jedną z grup Rodziny Salezjańskiej. Wspólnie z Towarzystwem Świętego Franciszka Salezego, Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki i innymi urzędowo uznanymi grupami, jest nosicielem wspólnego powołania salezjańskiego i jest wezwane do szerzenia poprzez wartości ewangeliczne, charakterystycznych cech tożsamości charyzmatycznej i duchowej Rodziny Apostolskiej księdza Bosko.

Stowarzyszenie wnosi do Rodziny salezjańskiej specyficzne wartości swego stanu świeckiego, szanując tożsamość i autonomię właściwą każdej grupie. Żyje w szczególnej relacji jedności z Towarzystwem św. Franciszka Salezego, które z woli Założyciela, ma w Rodzinie szczególną rolę odpowiedzialności.

Rozdział II

Zaangażowanie apostołskie Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 6. Świadectwo Błogosławieństw

Osobisty styl życia Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy, jest nacechowany duchem Błogosławieństw, który go angażuje w ewangelizację kultury i życia społecznego. Dlatego zakorzeniony w Chrystusie i posłuszny Planowi Bożemu

czyni dobro i daje świadectwo prymatu Miłości. Salezjanin Współpracownik świadczy „dobro wobec zagrożonej młodzieży” w celu formowania „dobrych chrześcijan dla Kościoła i uczciwych obywateli dla społeczeństwa świeckiego”.

Art. 7. Zaangażowanie apostołskie

- §1. Salezjanie Współpracownicy realizują na pierwszym miejscu swój apostołat przez wypełnianie codziennych obowiązków. Zobowiązują się realizować ewangeliczny ideał miłości Boga i bliźniego w zwykłych warunkach życia.
- §2. Pobudzeni duchem salezjańskim zwracają szczególną uwagę na młodzież, zwłaszcza tę najbiedniejszą lub ofiary jakiegokolwiek formy wykluczenia, wykorzystania i przemocy, na tych, którzy wchodzą w świat pracy i tych, którzy okazują znamiona specyficznego powołania.
- §3. Popierają i stają w obronie wartości rodziny, jako podstawowej komórki społeczeństwa i Kościoła, oraz angażują się, aby budować ją, jako „Kościół domowy”. Współpracownicy małżonkowie żyją w małżeństwie swoim posłannictwem: „współpracowników miłości Boga Stworzyciela” i „pierwszych i najważniejszych wychowawców dzieci” w duchu pedagogii dobroci właściwej Systemowi Prewencyjnemu.
- §4. Są uważni na Naukę Społeczną Kościoła i społeczny przekaz dla wspierania inicjatyw wychowawczych.
- §5. Wspierają misyjną działalność Kościoła i sprzyjają wychowaniu do szerokiego spojrzenia na świat, jako otwarcie na dialog między kulturami.

Art. 8 Zadanie wychowania chrześcijańskiego

- §1. Salezjanie Współpracownicy, jak Ksiądz Bosko, okazują wszędzie troskę o wychowanie i ewangelizację, aby formować „uczciwych obywateli i dobrych chrześcijan, którzy kiedyś będą szczęśliwymi mieszkańcami nieba”.
- §2. Podzielają z młodzieżą wrażliwość na autentyczne wartości prawdy, wolności, sprawiedliwości, poczucia dobra wspólnego i służby.
- §3. Wychowują młodzież do spotkania – w wierze i Sakramentach – z Chrystusem zmartwychwstałym, aby odnalazła w Nim sens życia i wzrastała, jako nowi mężczyźni i kobiety.
- §4. Angażują się w pomoc młodym w doskonaleniu programów życia, aby dawali świadectwo swojej obecności chrześcijańskiej i salezjańskiej w Kościele i w społeczeństwie.

Art. 9. Pedagogia Systemu Prewencyjnego

Salezianie Współpracownicy w swoim zaangażowaniu wychowawczym:

- §1. Stosują „System Prewencyjny” księdza Bosko – doświadczenie duchowe i wychowawcze - który „opiera się na rozumie, religii i dobroci”.
- §2. Wspierają środowisko rodzinne, w którym stały dialog, animująca obecność, osobiste towarzyszenie i doświadczenie grupy, pomagają rozpoznać obecność Boga.
- §3. Wspierają dobro i wychowują do miłości dla życia, do odpowiedzialności, do solidarności, do dzielenia się i komunii.
- §4. Głoszą świadectwem życia i słowem wartości humanizmu chrześcijańskiego, wspomagają spotkanie z Chrystusem Panem, wyrażają w relacji wychowawczej styl więzi i miłości, który wzbudza energię serca i pozwala dojrzewać do daru z siebie.

Art. 10. Charakterystyczne formy działalności

Salezianie Współpracownicy są otwarci na różnorakie formy apostołatu. Wśród nich na pierwszym miejscu stawiają życie rodzinne i oprócz własnej pracy i życia stowarzyszeniowego:

- katechezę i formację chrześcijańską
- animację grup oraz ruchów młodzieżowych i rodzinnych
- współpracę w ośrodkach wychowawczych i szkolnych
- służbę społeczną wśród ubogich
- zaangażowanie na polu środków społecznego przekazu
- współpracę w duszpasterstwie powołaniowym
- pracę misyjną
- współpracę w dialogu ekumenicznym i między religijnym
- dawanie świadectwa swojej wiary w działalności społeczno-politycznej
- rozwój Stowarzyszenia.

Art. 11. Metody i struktury działania

- §1. Znaczna część działalności Salezjanów Współpracowników rozwija się w strukturach, w których jako osoby świeckie mają większe możliwości znaczącego zaangażowania się w duchu współpracy w struktury cywilne, kulturalne, społeczno-ekonomiczne, polityczne, kościelne, salezjańskie.
- §2. Salezianie Współpracownicy uczestniczą i wspierają własnym zaangażowaniem oraz włączaniem innych osób misyjny charakter Stowarzyszenia.
- §3. Ponadto, Salezianie Współpracownicy mogą realizować swoje zaangażowanie apostołskie w dziełach autonomicznie prowadzonych przez Stowarzyszenie i poprzez inicjatywy odpowiadające potrzebom danego terytorium.

Rozdział III

Salezjanin Współpracownik i Salezjanka Współpracownica w komunii i we współpracy

Art. 12. Bracia i siostry w księdzu Bosko

Wspólne powołanie i przynależność do tego samego Stowarzyszenia czynią Salezjanów Współpracowników duchowymi braćmi i siostrami. „Zjednoczeni jednym sercem i jedną duszą” żyją w zjednoczeniu przez więzy charakterystyczne duchowi księdza Bosko.

Poprzez Stowarzyszenie z radością uczestniczą w „życiu rodzinnym”, aby się poznać, wspólnie wzrastać, dzielić się doświadczeniami, opracowywać i weryfikować programy apostołskie.

Art. 13. Współodpowiedzialni w posłannictwie

§1. Salezjanin Współpracownik czuje się odpowiedzialny za wspólne posłannictwo i realizuje je zgodnie ze swoimi warunkami życia, kompetencjami, obecnością i odpowiednim wsparciem. Dzieli ze Stowarzyszeniem odpowiedzialność wychowawczą i ewangelizacyjną. Każdy stara się uczestniczyć w spotkaniach opracowujących programy i w weryfikacji różnych przedsięwzięć. Jeśli zostaje powołany do pełnienia odpowiedzialnej funkcji, wypełnia ją w duchu wierności i duchu służby.

§2. Odpowiedzialnie i z poczuciem przynależności, każdy Salezjanin Współpracownik wspiera autonomię ekonomiczną Stowarzyszenia, aby mogło ono rozwijać swoje posłannictwo.

Art. 14. Uczestnictwo w życiu Rodziny Salezjańskiej

Salezjanie Współpracownicy wierni wskazaniom księdza Bosko, że, „słabe siły po zjednoczeniu stają się mocne i jeżeli pojedyncza nić łatwo się rwie, to trudno jest zerwać trzy połączone razem” podtrzymują komunie braterską i współpracują z innymi grupami i członkami Rodziny Salezjańskiej poprzez włączanie się we wspólne działania apostołskie. Uczestnictwo w Konsultach Rodziny salezjańskiej na różnych szczeblach i powiązanie ze strukturami duszpasterskimi Kościoła oraz instytucjami cywilnymi wspiera wspólne poszukiwanie inicjatyw, aby posłannictwo salezjańskie popierało i poświadczało bogactwo otrzymanego dziedzictwa duchowego.

Art. 15. Posługa Przełożonego Generalnego

§1. Przełożony Generalny Towarzystwa św. Franciszka Salezego jest następcą księdza Bosko. Z wyraźnej woli Założyciela jest Przełożonym Stowarzyszenia i spełnia w nim funkcję najwyższego Moderadora. Zapewnia mu wierność Programowi Za-

łożyciela i sprzyja jego rozwojowi.

§2. W swojej posłudze, wypełnianej również poprzez Wikariusza lub Koordynatora Światowego, posługuje się zwyczajnie Radą Światową Salezjanów Współpracowników, przede wszystkim w animacji całego Stowarzyszenia i w koordynowaniu inicjatyw formacyjnych i apostolskich.

§3. Członkowie Stowarzyszenia względem Przełożonego Generalnego żywią szczerze uczucia i są wierni jego wskazaniom.

Art. 16. Szczególne związki z Towarzystwem św. Franciszka Salezego i z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki

Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników posiada z Towarzystwem św. Franciszka Salezego „więź jedności stałej i pewnej”, i szczególne związki charyzmatyczne z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki.

Każda Wspólnota salezjańska (SDB i FMA), inspektorialna i lokalna, poczuwa się do zadania wyrażonego przez księdza Bosko, „wspierania i przyczyniania się do wzrostu” Stowarzyszenia, dawania wkładu w formację jego członków, oraz do ukazywania i promowania ich Programu Życia Apostolskiego.

Art. 17. Służba apostolska delegatów i delegatek

§1. W Stowarzyszeniu delegaci i delegatki, na każdym szczeblu wchodzi w skład odpowiedniej Rady z prawa i z głosem czynnym, zapewniają „więź jedności pewnej i stałej” z duchem salezjańskim i uczestniczą w doświadczeniu charyzmatycznym i duchowym Założyciela. W duchu twórczej wierności księdzu Bosko są powołani do ofiarowania swojego wkładu również w podejmowanie decyzji kolegialnych Stowarzyszenia.

§2. Pobudzają odpowiedzialność Rad i wspierają ich autonomię organizacyjną we wspólnocie charyzmatycznej z Towarzystwem św. Franciszka Salezego i z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki.

§3. Spełniają posługę kierownika duchowego, wychowawczego i duszpasterskiego dla zapewnienia bardziej skutecznego apostolstwa Salezjanów Współpracowników na danym terenie.

Art. 18. Związki z innymi grupami Rodziny salezjańskiej

Salezjanie Współpracownicy odczuwają bliskość z wszystkimi grupami przynależącymi do Rodziny salezjańskiej. Są otwarci i podejmują wszelką formę współpracy, w szczególności sposób z grupami lokalnymi, z poszanowaniem tożsamości i autonomii każdej z nich.

Rozdział IV

Duch salezjański Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 19. Cenne dziedzictwo

Prowadzony przez Ducha Świętego, ksiądz Bosko żył oryginalnym stylem życia i działania zwanym duchem salezjańskim i przekazał go członkom swojej Rodziny.

Duch salezjański jest specyficznym doświadczeniem ewangelicznym, które ma swoje źródło w samym sercu Chrystusa. Wzmacnia się on w zaangażowaniu w apostołską miłość, jako dynamiczna zasada wewnętrzna. Duch ten w Kościele i w świecie ożywia obecność i działanie tych, którzy nim żyją. Wzmacnia się w apostołskim zaangażowaniu i w modlitwie. Wyraża się w duchowości sakramentalnej, która realizuje się poprzez przeżywanie codzienności z radością i optymizmem oraz poprzez odpowiedzialną służbę we wspólnocie kościelnej i świeckiej.

Domaga się wymagającej „metodologii ascetycznej” widocznej w pogodnym i radosnym obliczu, która spełnia polecenie księdza Bosko: „praca i umiarkowanie”.

Art. 20. Doświadczenia zaangażowanej wiary

§1. Salezjanin Współpracownik przyjmuje ducha salezjańskiego, jako dar Boga dla Kościoła i pozwala mu owocować zgodnie z własnym stanem świeckim lub duchowym. Uczestniczy on w doświadczeniu duchowym księdza Bosko i angażuje się we wspieranie humanizmu salezjańskiego i w tworzeniu podstaw nadziei i perspektyw przyszłości dla osoby i społeczeństwa.

§2. Salezjanin Współpracownik powierza Maryi Dziewicy Niepokalanej i Wspomożyciele, jako przewodniczące swego powołania apostołskiego: być prawdziwym „współpracownikiem Boga” w realizacji Jego planu zbawienia.

Prosi Maryję, Wspomożycielkę i Matkę Dobrego Pasterza o pomoc i siły potrzebne dla zbawienia własnego i młodzieży.

§3. Codzienne zawierzenie Maryi charakteryzuje duchowość salezjańską i jest dla Salezjanina Współpracownika modelem „praktycznego” doświadczenia komunii kościelnej

Art. 21. Centralny charakter miłości apostołskiej

§1. Sercem ducha salezjańskiego jest miłość apostołska i duszpasterska. Ona uobecnia wśród młodzieży miłosierdzie Ojca, zbawczą miłość Chrystusa i moc Ducha Świętego. Ksiądz Bosko wyraził ją w haśle: „Da mihi animas, cetera tolle”, co oznacza „czynną kontemplację”, mistykę codziennego działania w zgodności myślenia, czucia i woli z Bogiem. Zawarł ją w nazwie „Salezjanie”, wybierając, jako patrona

świętego Franciszka Salezego, który jest wzorem chrześcijańskiego humanizmu, apostołskiego poświęcenia i dobroci.

§2. Ta miłość jest dla Salezjanów Współpracowników darem Boga, która ich jednoczy z Nim i z młodzieżą. Jest ona inspirowana macierzyńską troską Maryi, która wspiera ich w codziennym świadectwie.

Art. 22. Obecność salezjańska w świecie

§1. Salezjanie Współpracownicy czują się „głęboko solidarni” ze społeczeństwem, w którym żyją i w którym są wezwani, aby być światłem, solą i zaczynem. Wierzą w wewnętrzne bogactwo osoby. Podzielają wartości własnej kultury i angażują się, aby była ona kierowana wartościami chrześcijańskiego humanizmu.

Przyjmują to, co nowe z chrześcijańskim zmysłem krytycznym. Włączają w swoje życie „wszystko to, co jest dobre”, słuchając przede wszystkim młodzieży w rozpoznawaniu znaków czasu.

§2. Wobec wyzwań i trudności społeczno-kulturowych, przyjmują postawę krytyczną i twórczą. Angażują się w szerzenie w społeczeństwie chrześcijańskiej kultury etyki, solidarności i otwartości.

Art. 23. Styl działania

Salezjanie Współpracownicy żyją, jako „dobrzy chrześcijanie i uczciwi obywatele”, uświęcając swoją egzystencję w codzienności. Wierzą w wartość życia, bezinteresowności, współpracy i zbliżenia. Kulturywują takie zachowania, które sprzyjają wychowaniu w codziennych radościach i przekazują to innym.

Art. 24. Styl relacji

Salezjanie Współpracownicy w swoich relacjach praktykują *dobroć (amorevolezza)*, jako znak miłości Boga i środek do pobudzenia Jego obecność w sercu tych, którzy znajdują się w zasięgu dobroci księdza Bosko. Gotowi są do uczynienia pierwszego kroku i do przyjmowania zawsze innych z dobrocią, szacunkiem i cierpliwością. Starają się wzbudzać relacje zaufania i przyjaźni, aby w prostocie i życzliwości stworzyć wokół siebie klimat rodzinny. Są ludźmi pokoju i w dialogu poszukują wyjaśnienia i zgody.

Art. 25. Styl modlitwy

§1. Salezjanie Współpracownicy są przekonani, że bez zjednoczenia z Jezusem Chrystusem nic nie mogą zrobić. Wzywają Ducha Świętego, aby oświecał ich tożsamość apostołską. Ich modlitwa, zakorzeniona w Słowie Bożym, jest osadzona w życiu i w nim się przedłuża.

Dla ożywienia życia modlitwy Salezjanie Współpracownicy czerpią ze źródeł du-

chowych ofiarowanych przez Kościół, przez Stowarzyszenie i przez Rodzinę salezjańską. Czynniki uczestniczą w liturgii, dowartościowują formy pobożności ludowej, które mogą ubogacić ich życie duchowe.

- §2. Umacniają swoją wiarę w życiu sakramentalnym. Eucharystia karmi ich miłością apostołską. W Sakramencie Pojednania spotykają miłosierdzie Ojca, który wszczepia w ich życie siłę i stałość nawracania oraz pozwala im wzrastać w zdolności przebaczenia.
- §3. Wzmacniają swoje życie wewnętrzne i apostołskie poprzez spotkania poświęcone duchowości, zaprogramowane przez Stowarzyszenie.

Art. 26. W jedności z Maryją i naszymi Świętymi

- §1. Salezjanie Współpracownicy, tak jak ksiądz Bosko, żywią synowską miłość do Maryi Wspomożycielki, Matki Kościoła i ludzkości. Ona współpracowała w zbawczej misji Zbawiciela i kontynuuje tę misję również dzisiaj, jako Matka i Wspomożycielka Ludu Bożego. Jest szczególną przewodniczką Rodziny salezjańskiej. Ksiądz Bosko zawierzył Jej Współpracowników, aby od Niej otrzymywali opiekę i natchnienie w posłannictwie.
- §2. Ze szczególnym uczuciem zwracają się do świętego Józefa, Patrona Kościoła powszechnego. Z ufnością proszą o wstawiennictwo św. Jana Bosko, „Ojca i Nauczyciela” młodzieży i całej Rodziny salezjańskiej.
- §3. Spośród wzorów życia apostołskiego, czczą przede wszystkim św. Franciszka Salezego, św. Marię Dominikę Mazzarello, błogosławioną Alexandrinę da Costa, Matusię Małgorzatę, i innych świętych, błogosławionych i sług Bożych Rodziny Salezjańskiej.

Rozdział V

Przynależność i formacja Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 27. Wstąpienie do Stowarzyszenia

- §1. Zobowiązanie się do zostania Salezjanami Współpracownikami wymaga wyboru osobistego, wolnego, stopniowego, umotywowanego, dojrzewającego pod działaniem Ducha Świętego i któremu towarzyszą osoby odpowiedzialne. Osoba, która pragnie należeć do Stowarzyszenia, uzgadnia z osobami odpowiedzialnymi lub kompetentnymi swoje uczestnictwo w odpowiednim programie formacyjnym tak w zakresie znajomości charyzmatu salezjańskiego jak i samego Stowarzyszenia.

§2. Osoba, która w trakcie przygotowania osiągnęła wystarczające przyswojenie charyzmatu salezjańskiego, przedstawia swoją prośbę o przyjęcie do Stowarzyszenia odpowiedzialnym z Centrum lokalnego. Wymaga się, aby osiągnęła odpowiedni wiek.

§3. Przynależność do Stowarzyszenia rozpoczyna się z chwilą złożenia osobistego aktu „Przyrzeczenia apostolskiego” (czasowo bądź definitywnie), poprzez który wyraża swoją wolę życia zobowiązaniami wypływającymi z Chrztu św., w świetle Programu Życia Apostolskiego.

Art. 28. Wartość przynależności

§1. Salezjanie Współpracownicy są świadomi, że przynależność do Stowarzyszenia wzbogaca doświadczenie wiary i komunii kościelnej. Ponadto, jest żywotnym elementem wspierającym własne powołanie apostolskie.

§2. Ta przynależność domaga się konkretnych znaków, które wyrażają się zarówno w czynnym uczestnictwie w życiu Stowarzyszenia, jak i w zaangażowaniu się w rzeczywistość życia i w obowiązki zawodowe.

Art. 29. Odpowiedzialność i inicjatywy na polu formacji

§1. Salezjanie Współpracownicy są pierwszymi odpowiedzialnymi za swoją formację ludzką, chrześcijańską, salezjańską i zawodową.

§2. Stowarzyszenie troszczy się i podtrzymuje formację osobistą i grupy poprzez odpowiednio przygotowanych Salezjanów Współpracowników, Delegatów i Delegatki, oraz innych członków Rodziny Salezjańskiej.

Art. 30. Wierność przyjętym zobowiązaniom

§1. Poprzez Przyrzeczenie Apostolskie Salezjanie Współpracownicy przyjmują powołanie, które trwa całe życie i przejawia się w codzienności świadectwem, apostolatem i różnymi formami służby. Oddają się służeniu misji Kościoła i żyją w sercu Kościoła realizując odpowiedzialnie misję salezjańską. Przyłączają się w duchu służby i miłości do inicjatyw podejmowanych przez Stowarzyszenie i przez inne grupy i organizacje kościelne, religijne i świeckie. Ich wierność jest wspierana życzliwością i solidarnością członków Stowarzyszenia i Rodziny salezjańskiej.

§2. Przyrzeczenie Apostolskie, jako aktywne uczestnictwo w Stowarzyszeniu, może być czasowe lub definitywne, według wyboru osoby powołanej do świadczenia charyzmatu salezjańskiego.

§3. Dla wzmocnienia wartości przynależności do Stowarzyszenia - a przez nie do Rodziny salezjańskiej - podstawowe zobowiązania stowarzyszeniowe przyjęte

w Przyrzeczeniach Apostolskich zostają odnawiane zgodnie z odpowiednimi zasadami ustalonymi przez Regulamin.

Art. 31. Wystąpienie ze Stowarzyszenia

§1. Salezjanin Współpracownik lub Salezjanka Współpracownica, który na skutek osobistego wyboru pragnie, aby ustała jego przynależność do Stowarzyszenia, zgłosi Radzie lokalnej pisemną prośbę. Rada lokalna przekaze kopię tej prośby Radzie Prowincjalnej.

§2. W duchu miłości i jasności, na umotywowaną prośbę Rady lokalnej decyzja o wystąpieniu ze Stowarzyszenia z poważnych przyczyn jednego ze swoich z członków musi być przyjęta i pisemnie zakomunikowana zainteresowanemu przez Radę prowincjalną. Wniosek Rady Lokalnej może być rozpatrzony dopiero po stwierdzeniu, że styl życia członka jest niezgodny z podstawowymi obowiązkami, określonymi w Programie Życia Apostolskiego

Art. 32. Znaczenie i formuła Przyrzeczenia

§1. Znaczeniem i celem przyrzeczenia jest wyrażenie woli życia Chrztmem św. według Programu Życia Apostolskiego. Sam ks. Bosko proponował przyrzeczenie jako apostołski wyraz powołania salezjańskiego w społeczeństwie.

§2. Przyrzeczenie¹

*„Ojcze,
Dziękuję Ci, żeś mnie powołał, aby być częścią Twojego Kościoła
i że w nim dałeś mi poznać Rodzinę apostołską księdza Bosko,
która żyje dla Ciebie w służbie młodzieży i środowisk ludowych.
Pociągnięty/a przez Twoją miłosierną Miłość,
chcę Cię kochać, czyniąc dobro.*

PRYZRZEKAM

*żyć według Programu Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników, a mianowicie:
być wiernym/ą uczniem/cą Chrystusa w Kościele katolickim;
pracować w Twoim Królestwie, szczególnie dla dobra i zbawienia młodzieży;
zglębiać i dawać świadectwo w duchu salezjańskim;
współpracować w zjednoczeniu Rodziny, w apostołskich inicjatywach Kościoła lokalnego.*

¹ Powyższa formuła będzie mogła być dostosowana do różnych sytuacji, byleby była zachowana jej treść. Kiedy odnawia się Przyrzeczenia zamiast „po odbyciu przygotowania przyrzekam...” mówi się: „odnawiam przyrzeczenie, żyć...”. Formuła dla kapłanów: *być wiernym uczniem Chrystusa, jako kapłan w Kościele katolickim, mając jak Ksiądz Bosko w sercu w Twoim Królestwie szczególną troskę o dobro i zbawienie młodzieży w duchu „Da mihi animas” coetera tole”, dając mu świadectwo w zjednoczeniu i we współpracy z Rodziną Salezjańską w inicjatywach apostołskich Kościoła lokalnego”.*

*Obdarz mnie, Ojcze, mocą Twojego Ducha,
abym umiał/a być wiernym/ą
i świadkiem tych zobowiązań.*

*Maryja Wspomożycielka, Matka Kościoła,
niech mi towarzyszy i niech mnie prowadzi.
Amen.*

Rozdział VI

Organizacja Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników i Salezjanek Współpracownic

Art. 33. Potrzeba organizacji

Salezjanie Współpracownicy wezwani, aby żyć w społeczeństwie i w Kościele swoim powołaniem apostołskim, mają odpowiednią strukturę organizacyjną. Stowarzyszenie, którego są członkami, jest narzędziem do przeżywania misji i jedności, według Programu Życia Apostołskiego.

Art. 34. Organizacja elastyczna

Stowarzyszenie, wierne woli Założyciela, posiada strukturę elastyczną i funkcjonalną, złożoną z trzech poziomów: lokalnego, prowincjalnego i światowego. Przez tę organizację zmierza do wzmocnienia skuteczności swojego działania na danym terytorium i otwartości na uniwersalność komunii i posłannictwa.

Art. 35. Zarząd i animacja na poziomie lokalnym, prowincjalnym i światowym.

Stowarzyszenie, zachowując władzę Najwyższego Moderadora, zwyczajnie reprezentowanego przez swego Wikariusza, powierza własny zarząd i animację Radom Lokalnym, Prowincjalnym i Światowej, w skład, których wchodzi również członkowie zakonni mianowani przez Inspektorów i Inspektorki, Delegatów Światowych i Delegatki Światowe (na propozycję Matki Generalnej FMA) nominuje bezpośrednio Przełożony Generalny. Prawna reprezentacja Stowarzyszenia jest powierzona koordynatorowi właściwej Rady.

Art. 36. Poziom lokalny

§1. Podstawową komórką rzeczywistości stowarzyszeniowej jest Centrum lokalne. Zwyczajnie tworzą go Salezjanie Współpracownicy, którzy działają na określonym terytorium. Każde Centrum ma Delegata lub Delegatkę mianowanych przez odpowiedniego Inspektora lub Inspektorkę, Centrum zostaje erygowane, w miarę możliwości, przy dziele Salezjanów Księdza Bosko lub Córek Maryi Wspomożycielki.

- §2. Centra lokalne są kierowane kolegialnie przez Radę lokalną, zgodnie z kan.119 Kodeksu Prawa Kanonicznego. Rada Lokalna jest wybierana przez wszystkich członków tworzących Zgromadzenie Centrum Lokalnego. Rada ustala wewnętrznie specyficzne zadania radców. W Radzie biorą udział z prawem głosu Delegat lub Delegatka.
- §3. Mężczyźni i kobiety dobrej woli, również innego wyznania, religii i kultury, pociągnięci charyzmatem salezjańskim, mogą włączać się w inicjatywy Centrum lokalnego z którym pragną współpracować jako Przyjaciele Ks. Bosko..

Art. 37. Poziom prowincjalny

- §1. Centra lokalne organizują się w Prowincje erygowane przez Przełożonego Generalnego na prośbę Rady Światowej.
- §2. Ze względu na ‘więzi jedności’ i ‘więzi charyzmatyczne’ łączące Stowarzyszenie z Salezjanami Księdza Bosko i Córkami Maryi Wspomożycielki Prowincje Stowarzyszenia odpowiadają terytorialnie rzeczywistości odpowiednich Inspektorii.
- §3. Każda Prowincja ma Radę Prowincjalną wybraną przez Radców lokalnych w sposób przewidziany przez Regulamin Kongresu.
- §4. Rada prowincjalna organizuje się kolegialnie wybierając spośród swoich członków Koordynatora prowincjalnego. Rada ustala wewnętrznie specyficzne zadania radnych. W Radzie biorą udział z prawem głosu Delegat i Delegatka mianowanych odpowiednio przez Inspektora i Inspektorę.
- §5. Prowincje zorganizowane w Regiony bliskie pod względem języka, kultury, terytorium, są wyznaczane przez Przełożonego Generalnego w porozumieniu z Radą Światową,

Art. 38. Poziom światowy

- §1. W skład Rady Światowej wchodzi:
- Koordynator Światowy mianowany bezpośrednio przez Przełożonego Generalnego,
 - Delegat Światowy SDB mianowany przez Przełożonego Generalnego i Delegatka Światowa FMA mianowana przez Przełożonego Generalnego na propozycję Matki Generalnej Instytutu Córek Maryi Wspomożycielki,
 - Radcy Światowi wybrani przez odpowiednie Kongresy Regionalne,
 - Radca Administrator Światowy i Radca Sekretarz Światowy wybrani, w głosowaniu tajnym, wewnątrz Światowej Rady przez samych Radców,
- §2. Światowy Sekretariat Wykonawczy (ŚSW) składa się z Koordynatora Światowego, Administratora Światowego, Sekretarza Światowego, Delegata Światowego SDB i Delegatki Światowej CMW.

ŚSW podejmuje czynności w zwykłej administracji, które nie wymagają zwoływania Rady Światowej. Wewnątrz Rady Światowej przyjmuje w Stowarzyszeniu postać Rady do Spraw Ekonomicznych.

§3. Rada Światowa zbiera się w Rzymie zwyczajnie co dwa lata. Kadencja członków Rady światowej trwa sześć lat.

§4. Uchwały Rady światowej wchodzi w życie po zatwierdzeniu ich przez Przełożonego Generalnego.

Art. 39. Administracja dobrami Stowarzyszenia

§1. Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników, mając kościelną i publiczną osobowość prawną, posiada zdolność nabywania, posiadania, administrowania i alienacji dóbr doczesnych na mocy prawa. Posiadane dobra przez Stowarzyszenie, jako takie są dobrami kościelnymi.

§2. Przełożony Generalny ze światową Radą administruje dobrami Stowarzyszenia na poziomie światowym i jest kompetentną władzą udzielania Radom lokalnym i prowincjalnym zezwoleń na dokonywanie aktów nadzwyczajnego administrowania i alienacji, które nie wymagają zgody Stolicy Apostolskiej. Rady poprzez wybranego spośród swoich członków administratora, troszczą się o zarząd dobrami Stowarzyszenia. Administrator przedstawia sprawozdanie finansowe Radzie wyższego szczebla.

Art. 40. Zalecenia końcowe.

§1. Stowarzyszenie Salezjanów Współpracowników opiera się na powyższym Statucie. Inne normy uchwalone na poziomie światowym zostaną zebrane w Regulaminie na poziomie światowym lub w Dyrektoriami na różnych poziomach.

- *Statut* określa powołanie apostolskie Salezjanina Współpracownika, tożsamość, ducha, posłannictwo komunii i zasady struktury organizacyjnej Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników.
- *Regulamin* zawiera te punkty praktyczne, które wyszczególniają i regulują działalność, metodologię, strukturę i organizację. Czyni zasady Statutu, któremu jest podporządkowany, możliwe do stosowania w codziennym życiu Stowarzyszenia.
- *Dyrektoriami* są dyspozycjami parykularnymi Stowarzyszenia w celu dostosowania Programu Życia Apostolskiego do konkretnego funkcjonowania w różnych rzeczywistościach terytorialnych lub w specyficznych działalnościach. Zostają zatwierdzone przez odpowiednie Rady i ratyfikowane przez Rady wyższej instancji, które muszą zagwarantować zgodność Dyrektoriami z dyspozycjami Statutu i Regulaminu.

§2. Powyższy Statut będzie mógł być zmieniony z inicjatywy Przełożonego Stowarzyszenia, Rady Światowej lub Rad prowincjalnych. W jakimkolwiek przypadku należy do Przełożonego Stowarzyszenia zatwierdzenie inicjatywy zmiany, która odpowiednio zostanie podana do wiadomości.

Inicjatywa zmiany musi określać: jasne i szczegółowe przedstawienie motywów usprawiedliwiających modyfikację; konkretne cele do osiągnięcia; principia, którymi się kieruje.

Proces zmiany będzie określony przez Radę Światową za zgodą Najwyższego Moderadora. Zmiany muszą być następnie zatwierdzone przez większość absolutną uczestników w Światowym Kongresie, przez Przełożonego Stowarzyszenia i przez Stolicę Apostolską.

Zakończenie

Art. 41. Droga do świętości

Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownice obierają dzielenie ewangelicznej drogi, wyznaczonej w powyższym Programie Życia Apostolskiego. Odpowiedzialnie zobowiązują się iść tą drogą, która prowadzi do świętości.

Stowarzyszenie Współpracowników jest stworzone, „aby strząsnąć proch, którym pokryci są wszyscy chrześcijanie i szerzyć energię miłości” (MB XVIII, 161).

Niech Bóg towarzyszy obfitością swojej łaski tym, którzy działają w duchu „da mihi animas”, pełniąc dobro dla młodzieży i warstw ludowych.

PROGRAM ŻYCIA APOSTOLSKIEGO

STOWARZYSZENIE

SALEZJANÓW WSPÓLPRACOWNIKÓW – SALEZJANEK WSPÓLPRACOWNIC

REGULAMIN

Tekst Regulaminu listopad 2012

Wprowadzenie

Niniejszy Regulamin dopełnia Program Życia Apostolskiego przedstawiony w Statucie Stowarzyszenia. Zawiera przepisy i wskazania, w celu usprawnienia zasad zawartych w Statucie.

Rozdział I.

Zaangażowanie apostołskie Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 1. Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownicy w Kościele

- §1. Salezjanie Współpracownicy włączają się z dyspozycyjnością i w postawie służby w stylu salezjańskim tak w parafii jak i w diecezji. Powołani przez Kościół do danej posługi, włączają się w funkcję urzędu kapłańskiego i spełniają ją dla wsparcia i rozwoju duszpasterstwa kościelnego. Przeżywają swoje powołanie przyjmując *System Prewencyjny Księdza Bosko*, jako specyficzny sposób wyrażania miłości Boga, troszcząc się zwłaszcza o młodzież i rodziny.
- §2. Salezjanie Współpracownicy ochotnie przyjmują Magisterium Kościoła. Relacje z proboszczami, kapłanami, zakonnikami, zakonnicami i z innymi świeckimi, są naznaczone serdeczną solidarnością i czynnym uczestnictwem w planach duszpasterskich, a w sposób szczególny dotyczących młodzieży, rodziny i powołań.

Art. 2. Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownicy w rzeczywistości społeczno - kulturowej

- §1. We wszystkich środowiskach życia Salezjanie Współpracownicy i Salezjanki Współpracownicy przyjmują za swoje zadanie wychowawcze charyzmat salezjański, są wierni Ewangelii i nauczaniu nauki społecznej Kościoła. Uważni na znaki czasu, kontynuują stwórcze dzieło Boga i dają świadectwo Chrystusowi poprzez uczciwość, gorliwość, spójność życia, posłannictwo wychowawcze, poważną i uaktualnianą profesjonalność, dzielenie w wierze radości, bólów, ideałów i dyspozycyjność w służbie w każdej sytuacji.
- §2. Dążą do uformowania dojrzałego i krytycznego sumienia, aby odpowiedzialnie uczestniczyć w życiu społecznym na polu kultury, ekonomii i polityki. Odrzucają natomiast to wszystko, co przyczynia się do niesprawiedliwości i ją utrzymuje, ucisk, wykluczenie i przemoc, oraz odważnie działają dla przezwyciężenia ich przyczyn.
- §3. Zwracają uwagę i dowartościowują etyczny wymiar kultury. Ustawicznie troszczą się, aby być na bieżąco w rozwoju środków społecznego przekazu, przede wszystkim ze względu na ich wpływ na formację młodzieży, rodzin i warstw ludowych
- §4. Odpowiednio do swoich zdolności i możliwości włączają się w struktury kulturowe, samorządowe, społeczno-polityczne, aby przyczynić się do rozwoju dobra wspólnego. Zgodnie z ewangelicznymi wymaganiami wolności i sprawiedliwości działają na rzecz poszanowania praw człowieka, a w konsekwencji na rzecz uzdrowienia i odnowienia mentalności i zwyczajów, praw i struktur środowisk, w których żyją.

Art. 3. Stowarzyszenie w rzeczywistości cywilnej i kościelnej

§1. Stowarzyszenie jest wrażliwe, na mocy Systemu Prewencyjnego, na oczekiwania pochodzące od społeczności cywilnej na rzecz integralnej promocji osoby i jej fundamentalnych praw.

§2. Stowarzyszenie odważnie podejmuje działania, zgodnie ze wskazaniem Kościoła, aby promować kulturę społeczno-polityczną, inspirowaną Ewangelią i bronić wartości ludzkich i chrześcijańskich.

Ukazuje i pobudza Członków Stowarzyszenia do odpowiedzialnego przyjmowania właściwych obowiązków w społeczeństwie. Salezjanie Współpracownicy uczestniczą i wnoszą charakterystykę charyzmatu salezjańskiego, w stowarzyszenia, ruchy i grupy apostołskie, instytucje wychowawcze, w organy oddające się służbie młodzieży i rodziny, które promują solidarność z narodami na drodze rozwoju, sprawiedliwości i pokoju.

§3. Stowarzyszenie ze szczególną uwagą śledzi rzeczywistość wolontariatu świeckiego. Włącza się w propozycje formacyjne i uczestniczy w inicjatywach organizacji o chrześcijańskich korzeniach.

§4. Stowarzyszenie przyczynia się do dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego.

Art. 4. Miejsca działalności

Salezjanie Współpracownicy popierają powstawanie i funkcjonowanie dzieł stowarzyszeniowych, angażując się w środowiskach, w których żyją, a w sposób szczególnie:

- w cywilnych, kulturalnych, społeczno-ekonomicznych i politycznych: zwracając uwagę na wychowanie młodzieży, prawa człowieka i życie rodzin;
- w kościelnych: odpowiedzialnie ofiarując współpracę biskupom i proboszczom, szczególnie we wspólnotach parafialnych i w organizacjach animacji diecezjalnej;
- w środowiskach prowadzonych przez Zgromadzenie Salezjańskie, Córki Maryi Wspomożycielki lub przez inne Grupy Rodziny salezjańskiej;
- w dzieła prowadzonych przez inne wspólnoty zakonne i ruchy kościelne.

Art. 5. Dzieła bezpośrednio prowadzone przez Stowarzyszenie lub przez członków Stowarzyszenia.

§1. Salezjanie Współpracownicy mogą rozwijać swoją pracę apostołską w dziełach bezpośrednio prowadzonych przez Stowarzyszenie lub przez członków Stowarzyszenia. Takie dzieła muszą posiadać właściwy charakter i właściwe cele ducha i charyzmatu samego Stowarzyszenia, zgodnie z tym, co zostanie określone w Statutach.

- §2. Odpowiedzialność za prowadzenie dzieła zawsze będzie związana z Centrum lokalnym, jeśli to Stowarzyszenie otworzyło dzieło, lub członkowie Stowarzyszenia bezpośrednio podjęli się jego kierowania. W tym przypadku odpowiedzialność nie leży na samym Stowarzyszeniu na wyższych poziomach.
Stowarzyszenie może podjąć procedurę zatwierdzenia prawnego non profit w tych przypadkach, jakie uzna się to za stosowne.

Rozdział II.

Salezjanin Współpracownik i Salezjanka Współpracownica w komunii i we współpracy

Art. 6. Duch rodzinny

- §1. Dla wzmacniania poczucia przynależności do Stowarzyszenia, Salezjanie Współpracownicy wzajemnie wspierają się poprzez wymianę dóbr duchowych.
- §2. Okazują w sposób konkretny swoją solidarność ludzką i chrześcijańską Salezjanom Współpracownikom chorym i znajdującym się w trudnościach, otaczając ich życzliwością i modlitwą.
- §3. Salezjanie Współpracownicy w zjednoczeniu ze zmarłymi Salezjanami Współpracownikami i dobrodziejami są wdzięczni za ich świadectwo i kontynuują je poprzez wierność posłannictwu. Modlą się za nich w szczególności podczas celebracji eucharystii poświęconej Mamie Małgorzacie, pierwszej współpracownicy Księdza Bosko.
- §4. Wierni Magisterium Kościoła i jego kierunkom duszpasterskim w tematyce rodziny, Stowarzyszenie okazuje zainteresowanie członkami, którzy ponoszą konsekwencje sytuacji separacji i/lub rozwodu. Stowarzyszenie towarzyszy im na trudnej drodze życia i wiary, jaką muszą iść. Taka postawa będzie wynagradzana wysiłkiem przeżywania własnej sytuacji, ufając w nieskończone miłosierdzie Ojca i zachowując poziom życia zgodnego z podstawowymi obowiązkami przyjętymi w *Przyrzeczeniach Apostolskich*.
- §5. W duchu rodzinnym Stowarzyszenie ukazuje się otwartym na zakonników i zakonnice Rodziny salezjańskiej, którzy z ważnych powodów wystąpili z własnego instytutu, a czują nadal przywiązanie do ducha Księdza Bosko. Dla nich oficjalne wstąpienie do Stowarzyszenia wymaga zaakceptowania Programu Życia Apostolskiego. Jeżeli dana osoba wyrazi takie życzenie, uzgodni z delegatem drogę formacyjną, zdecyduje również o sposobie (publicznym lub prywatnym) złożenia Przyrzeczenia.

Art. 7. Odpowiedzialni w działaniu

Aby odpowiedzialność w posłannictwie przekładała się na odpowiedzialność w działaniu potrzeba:

- §1. aby funkcje na jakimkolwiek poziomie w ramach Stowarzyszenia, były spełniane w duchu służby zgodnie z zasadami komunii, współodpowiedzialności i współpracy.
- §2. aby w różnorodności sytuacji i funkcji, Salezjanie Współpracownicy wnosili do Stowarzyszenia świadectwo życia zakorzenionego w Chrystusie i przeżywanego w realiach doczesnych rodziny, w zaangażowaniu w środowisku własnej pracy kultury, w podejmowaniu odpowiedzialności społecznych, ekonomicznych i politycznych.

Wszyscy są wezwani, na różne sposoby, do uczestnictwa w życiu Stowarzyszenia:

- młodzi, pełni dynamizmu, mają swój wkład we wspólne posłannictwo poprzez swoją wrażliwość i twórczą zdolność
- dorośli i starsi, dzięki swojemu dojrzałemu doświadczeniu i długiej wierności,
- ci, którzy nie mogą udzielać się aktywnie, wzmacniają działalność wychowawczą i duszpasterską innych poprzez ofiarowywanie swego cierpienia i modlitwy,
- członkowie kleru diecezjalnego, jako Salezjanie Współpracownicy, mają wkład poprzez wykonywanie własnej posługi.

Art. 8. Solidarność ekonomiczna

§1. Poczucie przynależności i odpowiedzialności obejmuje również aspekt ekonomiczny Stowarzyszenia. W celu jego funkcjonowania i realizacji posłannictwa na poziomie lokalnym, prowincjalnym i światowym Salezjanie Współpracownicy wspierają je dobrowolnie i wspaniałomyślnie swoim wkładem, jak chciał Ksiądz Bosko: „Współpracownicy nie mają żadnych zobowiązań pieniężnych, ale będą składać miesięcznie lub rocznie ofiarę z miłości ich serca. Te ofiary będą przesyłane Przełożonemu dla wsparcia dzieł prowadzonych przez Stowarzyszenie”. (patrz. Regulamin Współpracowników Salezjańskich, *Zobowiązania szczegółowe* VI,3).

§2. Stowarzyszenie uczestniczy w solidarności ekonomicznej również poprzez ofiary przesyłane Przełożonemu Generalnemu. Poprzez ofiary i znajdowanie dobrodziejów wspiera potrzeby światowe Stowarzyszenia, inicjatywy misyjne i inne projekty związane z posłannictwem salezjańskim.

§3. Stowarzyszenie, poprzez Radę Światową, jak przewidziano w dokumencie *Anima-re la Solidarietà Economica*, opracowuje roczny plan solidarności na podstawie potrzeb animacji dla rozwoju całego Stowarzyszenia.

Art. 9. Szczególne więzi z Towarzystwem św. Franciszka Salezego i z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki.

- §1. Relacje ze współbraćmi SDB i współsiostrami CMW rozwijają się w klimacie wzajemnego zaufania. Animacja Centrów utworzonych przy dzielach salezjańskich zobowiązuje Delegatów i Delegatki w szczególności, Wspólnotę zakonną Inspekcyjną i lokalną, do wkładania wysiłku, na różne sposoby, w formację członków, aby mogli propagować i dawać świadectwo o salezjańskim charyzmie, szczególnie w kontekście świeckim.
- §2. Inspektorzy i Inspektorki we współpracy z Dyrektorami i Dyrektorkami, zapewniają jedność w komunii i w posłannictwie. Przyczyniają się do duchowego wzrostu Centrów i włączają wspólnoty zakonne w świadectwo wartości świętości i w wielokodszą służbę animacji.

Art. 10. Związki z grupami Rodziny salezjańskiej

- §1. Salezjanie Współpracownicy, uznając wspólną duchowość i posłannictwo, jakie łączy ich z innymi grupami Rodziny salezjańskiej, są solidarni i współpracują w daniu odpowiedzi na duszpasterskie wyzwania posłannictwa salezjańskiego. Więź z grupami Rodziny Salezjańskiej wyraża się również we współodpowiedzialności apostołskiej. Wymaga ona, w niektórych przypadkach, wspólnego zaangażowania w podjęte dzieła; dzielenia się problemami wychowawczymi; rozpowszechniania Systemu Prewencyjnego. Wszyscy Salezjanie Współpracownicy są osobiście odpowiedzialni za animowanie i wspieranie otrzymanego dziedzictwa duchowego.
- §2. W celu konkretnego realizowania komunii z grupami Rodziny salezjańskiej, Salezjanie Współpracownicy są wezwani, aby promować spotkania, dni formacji, studium i modlitwy (uroczystości, dni skupienia i rekolekcji), momenty animacji i działania.
- §3. Są w sposób szczególny otwarci na współpracę ze świeckimi stowarzyszeniami salezjańskimi, szanując ich różnorodność charakteru.

Rozdział III.

Duch salezjański Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 11. Styl działania

- §1. Ksiądz Bosko był człowiekiem praktycznym i przedsiębiorczym, niestrudzonym i twórczym pracownikiem, ożywiany nieustannym i głębokim życiem wewnętrznym. Salezjanie Współpracownicy, wierni jego duchowi, uważni na rzeczywistość, posiadają poczucie konkretności. Odczytują znaki czasów i z duchem inicjatywy dają stosowne odpowiedzi na podstawowe potrzeby młodzieży, wynikające ze środowiska i społeczności cywilnej. Są gotowi na ciągłą weryfikację i dostosowanie swojej działalności.

§2. Ich działalność towarzyszy postawa kontemplacji, która pobudza ich do poszukiwania i rozpoznawania tajemnicy obecności Boga w codzienności i oblicza Chrystusa w braciach. Ponadto pogodnie przyjmują trudności życia, radości i cierpienia oraz akceptują krzyż, który towarzyszy pracy apostołskiej.

Art. 12. Życie duchowe

§1. Salezjanie Współpracownicy wzmacniają swoje życie wewnętrzne uczestnictwem w sakramentach, w codziennym dialogu z Bogiem, w sakramentach oraz w *lectio divina*.

§2. Obchodzą święta tradycji salezjańskiej.

§3. Biorą udział w corocznych rekolekcjach i dniach skupienia, w dwóch Konferencjach (z okazji świąt św. Franciszka Salezego i Maryi Wspomożycielki) proponowanych przez Stowarzyszenie. Jak mówił ksiądz Bosko, wtedy będą mogli uzyskać odpust według dyspozycji Kościoła.

§4. Doceniają wartość kierownictwa duchowego, jako towarzyszenie ofiarowane szczególnie przez salezjanów (zakonników, zakonnice i świeckich).

§5. Stowarzyszenie jest otwarte dla wszystkich. W programowaniu życia stowarzyszeniowego podejmuje działania zmierzające do ułatwiania uczestnictwa własnym członkom i sympatykom charyzmatu salezjańskiego.

Rozdział IV.

Przynależność i formacja Salezjanina Współpracownika i Salezjanki Współpracownicy

Art. 13. Wstąpienie do Stowarzyszenia

§1. Osoba pragnąca wstąpić do Stowarzyszenia doskonali swoje powołanie dobrowolnie i odpowiedzialnie poprzez kilka podstawowych etapów: spotkanie z grupą Salezjanów Współpracowników, z którymi wspólnie odbywa formację i bierze udział w podejmowanych inicjatywach; współudział w duchu i posłannictwie z pomocą pogłębianej wiedzy oraz wzrostu i weryfikacji osobistej motywacji.

§2. Osoba pragnąca wstąpić do Stowarzyszenia zostaje przyjęta przez Delegata lub Delegatkę. Uzgadnia z odpowiedzialnym (delegatem/delegatką lub formatorem) program odpowiedni do rozeznania i rozpoczyna, jako aspirant, drogę formacyjną.

§3. Aspirant po odbyciu procesu formacyjnego, przedstawia Radzie lokalnej pisemną prośbę wstąpienia do Stowarzyszenia.

§4. Rada lokalna, przedstawia prośbę aspiranta Radzie prowincjalnej, dołączając wła-

sną opinię, odnośnie znajomości charyzmatu Ks. Bosko i treści PŻA. Rada prowincjalna przystępuje do jej zatwierdzenia.

- §5. Wstąpienie do Stowarzyszenia następuje poprzez *Przyrzeczenie Apostolskie* osobiste, osobiste (czasowe lub definitywne według wyboru aspiranta). Przyrzeczenie Apostolskie jest zobowiązaniem duchowym i kościelnym, które aspirant podejmuje, jako wybór dobrowolny i świadomy. W ten sposób wyraża on swoje pragnienie odpowiedzi na dar Boga i na wezwanie do przeżywania swojego powołania według charyzmatu salezjańskiego.
- §6. Przyrzeczenie składane jest w Centrum lokalnym w sposób wybrany przez daną osobę i stosowny do różnych kontekstów; może być odnawiane, co trzy lata.
- §7. W szczególnych sytuacjach, gdzie nie ma prawnie utworzonego Centrum lokalnego, osoba przyjmująca i towarzysząca przedstawia sprawę Przełożonemu Generalnemu, zgodnie z PŻA St. art.16 §2, aby rozpocząć proces formacyjny odpowiedni do sytuacji, dopóki nie powstaną warunki prawne przewidziane w powyższym artykule. Dotyczy to również osób, które z powodu trudności logistycznych (miejsca lub czasu) nie mogą zostać skierowane do najbliższego Centrum lokalnego.
- §8. Przyrzeczenie Apostolskie przyjmuje Najwyższy Moderator, Koordynator Świato-wy, Koordynator prowincjalny, Koordynator lokalny lub inny członek należący do struktur zarządu Stowarzyszenia.

Art. 14. Poczucie przynależności

- §1. W celu wzrastania poczucia przynależności do Stowarzyszenia i nieustannego wzmocnienia własnego powołania, Rada każdego Centrum lokalnego, co roku postara się, aby dać możliwość Salezjanom Współpracownikom odnowienia Przyrzeczeń, zwłaszcza z okazji jakiegoś święta salezjańskiego.
- §2. Rada lokalna ma braterski obowiązek utrzymywania kontaktu i towarzyszenia Salezjaninowi Współpracownikowi lub Salezjance Współpracownicy, którzy nie uczestniczą w życiu centrum, zapraszając ich do procesu rozeznania sensu swojej przynależności. Ten rodzaj interwencji poprzedzają momenty modlitwy osobistej i wspólnej Centrum lokalnego, aby ona była wyłącznie wyrazem miłości, dialogu i realizmu.
- §3. Rada lokalna rozpoznaje sytuację w modlitwie zwłaszcza w przypadkach, kiedy dana osoba czuje się już w niezgodzie z charyzmatem salezjańskim albo z przyjętymi zobowiązaniami lub wykazuje niewłaściwe zachowania dyskredytujące Kościół.
- §4. Salezjanie Współpracownicy, w sposób szczególny zaangażowani w inne rzeczywistości apostolskie lub wolontariat, dają świadectwo swojego specyficznego charyzmatu, rozprzestrzeniają Stowarzyszenie i wzbogacają Centrum przez dzielenie

się własnym doświadczeniem.

§5. Salezjanie Współpracownicy, którzy nie mogą z jakiegokolwiek powodu przychodzić do Centrum, będą się starali utrzymywać na wszelkie sposoby kontakt ze wspólnotą i informować, w miarę możliwości, o praktycznym zaangażowaniu w świadectwo Charyzmatu.

Art. 15 Inicjatywy formacji początkowej

§1. Proces formacji towarzyszy członkom w całym ich życiu, ponieważ Bóg ciągle ich wzywa poprzez nieustanny rozwój sytuacji osobistych i środowiska.

§2. Aby towarzyszyć Aspirantowi w procesowi rozeznawania, Stowarzyszenie popiera strukturalne etapy formacyjne, tak wspólnotowe jak i osobiste. One obejmują studium i analizę niektórych tematów formacyjnych dotyczących sfery ludzkiej, ekklezjalnej i salezjańskiej zaczerpniętych z następujących źródeł:

- Słowo Boże
- Dokumenty Kościoła
- Życie i dzieło księdza Bosko
- System Prewencyjny księdza Bosko
- Program Życia Apostolskiego Stowarzyszenia
- Dokumenty Przełożonego Generalnego
- Dokumenty Stowarzyszenia
- Duchowość i Świętość salezjańska
- Historia i rozwój charyzmatu rodziny Salezjańskiej.
- Życie i dzieła świętych, błogosławionych i sług Bożych z Rodziny Salezjańskiej

§3. Do integralnej części formacji początkowej należy zaangażowanie w salezjański apostołat i uczestnictwo z życiu Centrum.

Art. 16 Inicjatywy formacji permanentnej

§1. Świadomi ważności formacji permanentnej, która doskonalili służbę, do jakiej zostali powołani Salezjanie Współpracownicy:

- rozwijają własne zdolności ludzkie, by z coraz większą odpowiedzialnością przyjmować obowiązki rodzinne, zawodowe, społeczne
- doskonalić własną wiarę i miłość, wzrastając w zjednoczeniu z Bogiem, aby uczynić swoje życie bardziej ewangelicznym i bardziej salezjańskim
- poświęcają czas na refleksje i studium, aby pogłębiać Pismo Święte, naukę Kościoła, znajomość księdza Bosko, dokumenty salezjańskie
- udoskonalają się w apostołstwie i w posłudze, do której są powołani.

- §2. W sposób szczególny formacyjnymi są następujące inicjatywy:
- spotkania okresowe, przynajmniej raz w miesiącu, prowadzone zgodnie z potrzebami życia i apostołstwa członków Centrum i inne formy spotkań możliwe otwartych na środowisko i społeczność cywilną;
 - czasy wyteżonej modlitwy i rozeznawania;
 - kontakty z Grupami Rodziny salezjańskiej na wszystkich szczeblach;
 - pogłębianie dokumentów Przełożonego Generalnego, materiałów formacyjnych Rodziny salezjańskiej, ze szczególną uwagą na Biuletyn Salezjański.
- §3. Na płaszczyźnie formacyjnej dużą rolę odgrywają spotkania i inicjatywy programujące lub weryfikacyjne, jakie organizuje Stowarzyszenie na różnych poziomach. Ponadto spotkania na wybrane tematy proponowane lub popierane przez inne grupy Rodziny Salezjańskiej lub Ruch Rodziny Salezjańskiej. Uczestnictwo w takich inicjatywach, niech będzie odpowiednio przygotowane, a owoce niech będą dzielone ze wszystkim członkami Centrum.
- §4. Stowarzyszenie postara się o wykorzystanie różnych środków społecznego przekazu i nowych technologii dla współpracy w dialogu kulturowym, w ułatwianiu rozwoju zdolności krytycznej i w opracowywaniu i rozpowszechnianiu programów formacyjnych dostępnych na różne sposoby.

Art. 17 Formacja do posługi odpowiedzialności

- §1. Posługa animacji i odpowiedzialności w Stowarzyszeniu jest posługą apostołską, poprzez którą Stowarzyszenie wzrasta i dojrzewa w komunii, w życiu duchowym i w posłannictwie salezjańskim. Wszystkim Salezjanom Współpracownikom może być zaproponowane, aby poświęcili, na określony czas, własne energie i zdolności w posłudze animacji i odpowiedzialności.
- §2. Salezjanie Współpracownicy z gotowością podejmują czas posługi odpowiedzialności, jaka zostaje im powierzona, przeżywają go w duchu rozeznawania i pogłębiają swoją specyficzną formację, konieczną by podołać swoim obowiązkom, według programów ustalonych przez Stowarzyszenie.
- §3. Salezjanie Współpracownicy, którzy piastują odpowiedzialne role w środowisku polityczno – partyjnym, są proszeni o czasowe zawieszenie pełnionej funkcji koordynatora w Stowarzyszeniu, na każdym poziomie, w celu uniknięcia konfliktu interesów.

Rozdział V

Organizacja Stowarzyszenia

Art. 18. Centra lokalne i ich koordynacja na poziomie prowincjalnym

- §1. Centra lokalne zwyczajnie liczą minimum sześciu członków, którzy żyją i działają na określonym terytorium. Organizują się na poziomie prowincjalnym, jeśli to tylko możliwe, i w liczbie przynajmniej trzech Centrów.
- §2. Utworzenie Centrum odbywa się w trzech etapach: zgoda Rady prowincjalnej; formalna pisemna zgoda inspektora lub inspektorki albo biskupa diecezjalnego, jeśli byłoby poza dziełami salezjańskimi, za pomocą kanonicznego aktu prawnego; kolegialna decyzja Rady prowincjalnej z wydaniem dekretu utworzenia, podpisanego przez koordynatora prowincjalnego.
- §3. W przypadku, gdy powstanie Centrum lokalnego nie może być odniesione do Rady prowincjalnej, pozostaje w łączności z Radą Światową, za uprzednią zgodą inspektora lub inspektorki, w następujących przypadkach: brak minimalnej liczby centrów; formacja grupy osób zainteresowanych charyzmatem salezjańskim i stowarzyszeniem, którzy są obecni zarówno w dziele salezjańskim, jak i na danym terenie.
- §4. Centra lokalne mogą przewidzieć swoje funkcjonowanie również w grupach o specyficznym zainteresowaniu i zaangażowaniu, którym zawsze kieruje i animuje Rada. Dobrze będzie, gdy jeden z członków takich grup będzie należał do Rady. Jest wskazane, aby członek Rady lub Salezjanin Współpracownik wskazany przez Radę (albo delegat lub formator) prowadził dialog z grupą interesów dla utrzymania związku z Centrum lokalnym.
- §5. Członkowie mieszkający na określonym terytorium gdzie nie ma Centrum lokalnego, pozostają złączeni z najbliższym, które utrzymuje kontakt z nimi i pomaga im uczestniczyć w jego działalności.
- §6. Stowarzyszenie jest otwarte na możliwość tworzenia Centrum lokalnego wszędzie tam, gdzie wymaga tego posłannictwo salezjańskie
- §7. Członkowie zaangażowani w danej salezjańskiej rzeczywistości apostolskiej i wychowawczej mogą stworzyć Centrum Salezjanów Współpracowników, którzy są związani z danym dziełem.
Takie Centra dołożą starań, aby zaproponować świeckim pracującym w tym dziele drogę przybliżenia się do Stowarzyszenia.
- §8. Salezjanie Współpracownicy, którzy z powodu zmiany miejsca zamieszkania nie mają możliwości łączności z Centrum lokalnym, jeżeli nie ma innego wyjścia,

mogą pozostać w związku z poprzednim swoim Centrum lokalnym. Rada lokalna przyjmuje odpowiedzialność za podtrzymywanie kontaktów również poprzez współczesne osiągnięcia technologii komunikacji

- §9. Salezjanie Współpracownicy znajdujący się w sytuacjach nadzwyczajnych, którzy nie mają możliwości łączności z Centrum lokalnym będą bezpośrednio złączeni z Radą prowincjalną na sposób ustalony przez samą Radę.
- §10. W Inspektorach, na szczeblu prowincjalnym i na danym terytorium uznaje się tego, kto reprezentuje Przełożonego Generalnego w służbie animacji, za przewodnika charyzmatycznego i promocji Rodziny Salezjańskiej.
- §11. W Centrach erygowanych przy wspólnotach CMW, Przełożony Generalny, w porozumieniu z Przełożoną Generalną CMW, deleguje Inspektorce danego terytorium posługę animacji, kierowania i promocji Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników.
- §12. Za każdym razem kiedy zostanie podjęta decyzja o zawieszeniu jakiegoś Działu salezjańskiego SDB lub CMW, z którym związane było Centrum lokalne Stowarzyszenia, Centrum lokalne postara się zapewnić kontynuację obecności salezjańskiej w tym miejscu, pracując w ścisłym porozumieniu z Kościołem lokalnym i za pozwoleniem Biskupa diecezjalnego na erygowanie kanoniczne nowego Centrum. Inspektor i Inspektorka uzgodnią z odpowiedzialnymi Centrum lokalnego ewentualne problemy logistyczne i organizacyjne, wynikające z zawieszenia dzieła, za czym idzie dekret o zawieszeniu, a ponadto zobowiążą się zapewnić konieczną animację duchową poprzez zatwierdzenie delegata lub delegatki.
- §13. Kiedy Centra lokalne są erygowane przy dzielach SDB i CMW bliskich sobie, to jest stosowne, aby ustaliły zasady porozumienia i współpracy, ze względu na takie same posłannictwo i tego samego ducha, z poszanowaniem autonomii każdego z Centrów.

Art. 19 Rada lokalna

- §1. Stowarzyszenie na poziomie lokalnym jest zarządzane kolegialnie przez Radę. Do podjęcia decyzji kolegialnej, na podstawie kanonu 119, są konieczne trzy wstępne warunki: zwołanie wszystkich członków rady; obecność większości absolutnej członków rady; absolutna większość głosów liczona w odniesieniu do liczby członków obecnych w czasie głosowania (połowa obecnych plus 1),
- §2. Rada lokalna jest utworzona z wybranych członków Salezjanów Współpracowników Centrum lokalnego, delegata lub delegatki mianowanych przez inspektora/inspektorkę.

Składa się ona z odpowiedniej liczby Radców – zwyczajnie od trzech do siedmiu, a w każdym razie nie więcej niż jednej trzeciej członków Centrum – i z delegata SDB lub delegatki CMW z głosem czynnym, to znaczy z równorzędnym prawem głosu w Radzie. Jeżeli Centrum powstaje w jednym z domów zależnych od Przełożonej Generalnej, nominacja delegatki jest w kompetencji Przełożonej Generalnej.

§3. Wybrani Radcy pozostają w tej funkcji trzy lata i mogą być ponownie wybrani tylko na następne trzy lata. Po wygaśnięciu mandatu i trzyletniej przerwie mogą być wybrani ponownie. Na trzecią kolejną trzyletnią kadencję jest wymagana zgoda Przełożonego Generalnego, udzielana za pośrednictwem Instytutu Postulacji, na podstawie Prawa kanonicznego 180-183. Nowo wybrani radcy, po publicznym przyjęciu funkcji, zbierają się niezwłocznie w celu przydzielenia zadań. W ciągu siedmiu dni od daty wyborów nastąpi przekazanie uprawnień pomiędzy koordynatorem ustępującym a obejmującym funkcję. Rozdział zadań może odbyć się w głosowaniu tajnym bądź jawnym.

§4. Jeżeli Salezjanin Współpracownik wybrany przez Radę Centrum lokalnego zrezygnuje z pełnionej funkcji, na jego miejsce wejdzie pierwsza osoba z listy nie wybranych.

Art. 20. Zarządzanie kolegialne.

§1. Na podstawie art. 119 Prawa kanonicznego, jeżeli decyzją kolegialną jest wybór koordynatora

1. konieczna jest absolutna większość podczas pierwszego i drugiego głosowania,
2. przy braku rozstrzygnięcia w dwóch głosowaniach do trzeciej tury przechodzi dwóch kandydatów, którzy w drugim głosowaniu uzyskali najwięcej głosów; jeżeli takich kandydatów jest więcej niż dwóch, do trzeciej tury przechodzi dwóch najstarszych wiekiem: dotyczy to przypadków, kiedy wszyscy kandydaci i uzyskali tyle samo głosów albo jeden z kandydatów miał najwięcej głosów, a pozostali tyle samo, wtedy z nich przechodzi najstarszy wiekiem;
3. po trzecim głosowaniu, wybrany zostaje ten z dwóch kandydatów, który uzyskał większość głosów albo, w przypadku równej liczby głosów, starszy wiekiem;
4. trzecie głosowanie jest ostateczne w każdym wypadku i po jego zakończeniu procedura wyborcza nie może być kontynuowana.

§2. Jeżeli natomiast decyzja kolegialna dotyczy innych spraw,

1. w pierwszym głosowaniu konieczna jest absolutna większość;
2. przy braku rozstrzygnięcia w pierwszym głosowaniu odbywa się drugie, również z zachowaniem warunku absolutnej większości;

3. jeżeli drugie głosowanie nie przyniesie żadnej większości, rozpatrywana decyzja nie zostaje przyjęta; w przypadku remisu Koordynator przewodniczący radzie na podstawie art. 21 §1 może (nie musi) dodać jawnie swój głos dla rozstrzygnięcia kwestii.

§3. Lista kandydatów na radców, na różnych szczeblach, obejmuje kandydatów zaproponowanych przez Rady lokalne i/lub innych Salezjanów Współpracowników (o ile są) zgłoszonych lub zgłaszających się w siedzibie Kongresu prowincjalnego/regionalnego lub Rady Światowej.

Art. 21. Służba posłannictwa apostołskiego Rady lokalnej

§1. Dla zapewnienia funkcjonowania Stowarzyszenia w wypełnieniu zadań apostołskich i misyjnych, podstawowymi zadaniami są:

- planować, wspierać i koordynować inicjatywy formacyjne i apostołskie członków;
- troszczyć się o więzi jedności i komunii z z Radą prowincjalną i Radą Światową Stowarzyszenia;
- umacniać więzi charyzmatu i komunii ze Zgromadzeniem salezjańskim, Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki i z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej;
- podejmować decyzje o zwołaniu spotkania;
- czuwać nad administracją dóbr Stowarzyszenia;
- zatwierdzać bilans prewencyjny i consuntivo do przedstawienia członkom;
- towarzyszyć aspirantom na drodze ich włączenia w Centrum i zapewnić jakość procesu formacyjnego, uwzględniając wytyczne formacyjne Stowarzyszenia przystosowane przez Radę prowincjalną;
- sprawić, aby dla dobra Stowarzyszenia przynosiły owoce kompetencje zawodowe i bogactwa duchowe wszystkich członków, dowartościowując różnorodność i ukierunkowując je konstruktywnie na dar jedności;
- pobudzać inicjatywy, które wspierają wierność powołaniową członków i czynne uczestnictwo w życiu Centrum, biorąc pod uwagę różne grupy, z których się ono składa i wspierając zróżnicowane działania;
- upowszechniać duchowość księdza Bosko również poprzez *grupy* Mamy Małgorzaty, rodzin księdza Bosko itd.;
- proponować powołanie Salezjanina Współpracownika, programując możliwe inicjatywy dla przyjmowania aspirantów;
- dostosowywać dalsze inicjatywy, aby umożliwić najlepsze funkcjonowanie Centrum z uwzględnieniem wskazań Programu Życia Apostołskiego.

§2. Każda Rada lokalna spośród członków świeckich wybierze:

- Koordynatora
- Administratora
- Sekretarza

Każda Rada wyznacza jednego z członków Centrum odpowiedzialnym za formację w porozumieniu z delegatem lub delegatką, gwarantami charyzmatu. W razie braku takiej osoby, Koordynator w dialogu z delegatem lub delegatką, wyznaczy Salezjanina Współpracownika do pełnienia tej funkcji.

Art. 22. Zadania wewnętrzne w Radzie lokalnej

Różne są zadania powierzone Radcom, którzy przyjmują odpowiedzialność zarządu i animacji wewnątrz Rady. Pierwszym aktem Rady jest przydzielenie funkcji (koordynatora, administratora, sekretarza, odpowiedzialnego za formację, itd.) z wyborem koordynatora.

§1. Do Koordynatora lokalnego należy:

- zwoływać zebrania, przewodniczyć im, koordynować prace, troszczyć się o wykonanie uchwał;
- informować Centrum lokalne na temat ustalania programów i ich weryfikacji uchwalonych przez Radę prowincjalną;
- reprezentować Stowarzyszenie i utrzymywać relacje, w imieniu Rady, z organami świeckimi i kościelnymi oraz z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej;
- uczestniczyć w Konsulcie lokalnej Rodziny Salezjańskiej;
- podejmować decyzje w nagłych wypadkach, w zakresie kompetencji Rady, najpierw omawiając sprawę z delegatem/delegatką, a następnie zdawać z nich sprawozdanie wobec Rady;
- przedstawiać Radzie prowincjalnej prośby o przyjęcie do Stowarzyszenia wraz z odpowiednią kartą informacyjną (cfr. Dokument ASE);
- przygotowywać sprawozdania na końcu każdego trzylecia, zwoływać wybory w celu odnowy Rady, z troską czuwać nad przekazaniem funkcji Rady ustępującej Radzie wchodzącej;
- w ciągu siedmiu dni od daty wyborów ustalić z radcami wybranymi dzień przekazania funkcji w Centrum lokalnym.

§2. Do Administratora lokalnego należy:

- czuwać nad dobrami należącymi do Stowarzyszenia;
- animować solidarność ekonomiczną misyjną członków;
- wspierać inicjatywy finansowania różnych zaprogramowanych działalności;
- poszukiwać możliwości źródeł utrzymania i pomocy ekonomicznej, również poza Stowarzyszeniem;
- uwrażliwiać członków na działania solidarności wobec rzeczywistości stowarzyszeniowych bardziej niestabilnych;
- organizować zbiórki środków do przekazania Przełożonemu Generalnemu na rzecz potrzeb w środowisku misji salezjańskiej;
- wspierać fundusze i inicjatywy solidarności misyjnej dla zapewnienia subwencjonowania Rady Światowej;
- na bieżąco prowadzić księgi finansowe;
- przedstawiać preliminarz budżetowy i bilans roczny Radzie lokalnej;

- przedstawiać sprawozdanie finansowe Radzie prowincjalnej.

§3. Do Sekretarza należy:

- sporządzać protokoły zebrań;
- wspierać Koordynatora w przygotowywaniu aktów prawnych z Kościołem i instytucjami świeckimi;
- troszczyć się o utrzymanie na bieżąco dokumentacji archiwum Rady;
- przekazywać za każde trzeciechlecie aktualne dane Radzie prowincjalnej;

§4. Do Odpowiedzialnego za formację, należy:

- przygotować program formacyjny dla Aspirantów;
- przygotować roczny program formacji permanentnej;
- troszczyć się i czuwać nad wszystkimi specyficznymi aspektami formacji, w porozumieniu z delegatem lub delegatką w przypadku, kiedy nie byłby odpowiedzialnym za formację.

Art. 23. Posługa apostołska Delegatów i Delegatesk

§1. Inspektorzy i Inspektorki za pośrednictwem Delegatów i Delegatesk animują Centra, utworzone przy ich dziełach lub związane z ich Inspektoriami.

§2. W składzie każdej Rady jest Delegat lub Delegateska. Każda Rada prowincjalna i Rada światowa ma Delegata i Delegateskę. Są oni animatorami duchowymi, odpowiedzialnymi przede wszystkim za salezjańską formację apostołską. Zgodnie z normami Statutu art. 18 należą do prawa do poszczególnych Rad.

§3. Delegaci i Delegateski poziomów lokalnych i prowincjalnych są mianowani przez własnego Inspektora lub Inspektorę, na ile to możliwe po wysłuchaniu zdania członków danych Rad i uwzględnieniu potrzeb Centrów.

§4. Jeśli Centrum lokalne nie jest erygowane przy jakimś dziele SDB lub CMW, Inspektor może mianować Delegatem lokalnym Salezjanina Współpracownika lub Salezjanę Współpracownicę albo innego członka Rodziny salezjańskiej odpowiednio przygotowanego.

§5. Delegat lub Delegateska, tam, gdzie jest to konieczne lub wskazane, mogą pełnić tę funkcję dla więcej Centrów lokalnych.

§6. Delegaci i Delegateski prowincjalni animują Delegatów i Delegateski Centrów lokalnych, aby ułatwić im przyjęcie odpowiedzialności własnego zadania duchowej animacji Salezjanów Współpracowników i współodpowiedzialności w ich salezjańskiej formacji apostołskiej.

§7. Delegaci i Delegateski prowincjalni, w porozumieniu z Delegatami i Delegateskami regionalnymi i/lub światowymi, troszczą się o inicjatywy dokształcania i forma-

cji wszystkich Delegatów i Delegatesk, otwarte na uczestnictwo odpowiedzialnych Stowarzyszenia, w salezjańskim wymiarze charyzmatycznym ze specyficznym odniesieniem do ich zadania animacji duchowej.

Art. 24. Organizacja Prowincji i Rad prowincjalnych

- §1. Centra lokalne określonego terytorium – ustalonego przez Przełożonego Generalnego z Radą światową - tworzą Prowincje.
- §2. Na poziomie prowincjalnym Stowarzyszenie jest kierowane kolegalnie przez Radę prowincjalną.
- §3. Rada prowincjalna jest złożona z członków wybranych przez Radców Centrów lokalnych podczas Kongresu prowincjalnego. W jej skład wchodzi odpowiednia liczba radców – od czterech do dwunastu -, jak również Delegat prowincjalny SDB i Delegateska prowincjalna CMW z głosem czynnym, czyli prawem głosu.
- §4. Każda Rada prowincjalna spośród swoich członków świeckich wybiera:
- Koordynatora,
 - Administratora
 - Sekretarza
 - Odpowiedzialnego za formację
- §5. Wybrani Radcy prowincjalni pozostają w funkcji trzy lata i mogą być ponownie wybrani bez przerwy, na następne trzechlecie. Po wygaśnięciu mandatu i trzyletniej przerwie mogą być wybrani ponownie. Nowo wybrani radcy, po publicznym przyjęciu funkcji, zbierają się niezwłocznie w celu przydzielenia zadań. Podział zadań może odbyć się w głosowaniu tajnym bądź jawnym.

Art. 25. Posługa apostołska Rady prowincjalnej

- §1. Dla zapewnienia funkcjonowania Stowarzyszenia w wypełnieniu zadań apostołskich, w jedności z Radą światową, Rada Prowincjalna ma następujące zadania:
- wspierać wytyczne Stowarzyszenia dostarczone przez Radę Światową;
 - wspierać Centra lokalne, doceniając zaangażowanie ich Rad;
 - ustalać z Radami lokalnymi terminy dwóch spotkań formacyjnych rocznie, zgodnie ze wskazaniami Stowarzyszenia;
 - wystawiać zaświadczenie o wstąpieniu do Stowarzyszenia na propozycje Rady lokalnej;
 - przyjmować kolegalny akt wydalenia;
 - wspierać więzi jedności i komunii z Radą lokalną i Radą Światową;
 - umacniać więzi charyzmatyczne i komunii z Towarzystwem św. Franciszka Salezego, z Instytutem Córek Maryi Wspomożycielki i z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej;
 - przyjmować i sprawdzać sprawozdanie finansowe zarządu ekonomicznego Cen-

- trów lokalnych;
- zatwierdzać sprawozdanie finansowe własnego zarządu ekonomicznego;
- zwoływać i organizować Kongres prowincjalny;
- wspierać odnawianie Przyrzeczenia, aby był to uroczysty moment doskonalenia drogi wierności (z art.20);
- wspierać rekolekcje, mocny czas duchowości, w których odnawia się poprzez Przyrzeczenie wierność powołaniową członków;
- troszczyć się i animować inicjatywy sprzyjające czynnemu uczestnictwu w życiu Stowarzyszenia;
- przyjmować i studiować sprawozdanie finansowe zarządzania ekonomicznego Centrów lokalnych;
- zatwierdzać preliminarz budżetowy i przesyłać go Radom lokalnym;
- zatwierdzać własne sprawozdanie finansowe (bilans roczny) i przesyłać go Radzie Światowej;
- wspierać uczestnictwo Centrów lokalnych w inicjatywach Konsulty regionalnej;
- czuwać nad administracją dobrami Stowarzyszenia;

Art. 26. Zadania członków Rady prowincjalnej

Różne są zadania wewnątrz Rady powierzone Radcom, którzy przyjmują odpowiedzialność zarządu.

§1. Do Koordynatora prowincjalnego należy:

- przygotowywać sprawozdanie na końcu trzechlecia, zwoływać wybory w celu wyboru nowej Rady i troskliwie czuwać nad przekazaniem przez Radę ustępującą Radzie wchodzącej;
- zwoływać zebrania, przewodniczyć im, koordynować prace, troszczyć się o wykonanie uchwał;
- reprezentować Stowarzyszenie i utrzymywać relacje, w imieniu Rady, ze wszystkimi organami świeckimi i kościelnymi, oraz z innymi Grupami Rodziny salezjańskiej;
- podejmować decyzje w nagłym przypadku, w ramach kompetencji Rady, w porozumieniu z delegatem i/lub delegatką a następnie zdać z tego sprawę;
- towarzyszyć, w porozumieniu z odpowiedzialnymi Centrum lokalnego, tym Współpracownikom, którzy nie mają możliwości utrzymywania z nim regularnych kontaktów;
- współpracować z Radcą światowym Regionu wspierając jego inicjatywy i informując go o życiu i działalności Stowarzyszenia;
- czynnie uczestniczyć w Konsulcie Inspektorialnej Rodziny salezjańskiej.

§2. Do Administratora prowincjalnego należy:

- czuwać nad dobrami należącymi do Stowarzyszenia;
- animować solidarność ekonomiczną misyjną między Centrami lokalnym;
- sugerować możliwe źródła utrzymania i pomocy ekonomicznej;
- troszczyć się o fundusz solidarnościowy na dofinansowanie działania biedniejszych rzeczywiście stowarzyszeniowych;

- na bieżąco prowadzić księgi rachunkowe;
- przedstawiać preliminarz budżetowy i bilans roczny Radzie prowincjalnej
- przedstawiać roczne sprawozdanie finansowe Radzie światowej.

§3. Do Sekretarza należy:

- wspieranie Koordynatora w prowadzeniu aktów prawnych z Kościołem i Instytucjami świeckimi;
- sporządzanie protokołu posiedzeń;
- troszczyć się o utrzymanie na bieżąco dokumentacji archiwum Rady;
- przekazywać na każde trzechlecie aktualne dane do Rady światowej;

§4. Do Odpowiedzialnego za formację należy:

- opracowywać plan formacyjny dla aspirantów i uzgadniać go z odpowiedzialnymi lokalnymi za formację;
- opracowywać programy formacji permanentnej na poziomie prowincjalnym;
- troszczyć się i śledzić wszystkie specyficzne aspekty formacji w Prowincji, w porozumieniu z delegatem i delegatką.

Art. 27. Zadania specyficzne Rady prowincjalnej

§1. Do Rady prowincjalnej należy zadanie erygowania, łączenia i zawieszania Centrów lokalnych dekretem podpisanym przez Koordynatora prowincjalnego, za zgodą Inspektora SDB lub Inspektorki CMW.

Dla Centrum lokalnego poza dziełami SDB lub CMW jest wymagana pisemna zgoda Biskupa diecezjalnego.

§2. Połączenie Centrum lokalnego ustanowionego przy dziele CMW z Centrum lokalnym przy dziele SDB, i odwrotnie, dokonuje się aktem kolegialnym Rady prowincjalnej, po wysłuchaniu opinii właściwych Rad lokalnych, za zgodą kompetentnego Inspektora i Inspektorki, dekretem Koordynatora tej Rady prowincjalnej

Nowe Centrum lokalne przejmuje stan ekonomiczny poprzednich dwóch Centrów lokalnych, o ile Dekret połączenia nie postanawia inaczej.

§3. Rada prowincjalna, dla omówienia lub pogłębienia tematyki o szczególnym znaczeniu duszpastersko-apostolskim, potrzebnej do realizacji celów i zadań Prowincji, może zapraszać na zebrania Rady, z racji ich specyficznych kompetencji, osoby spoza Rady, zarówno należące, jak i nienależące do Stowarzyszenia lub Rodziny Salezjańskiej.

§4. Rada prowincjalna określa sposoby tworzenia Centrów Salezjanów Współpracowników tam, gdzie posłannictwo salezjańskie tego wymaga.

Art. 28. Kongres prowincjalny.

- §1. Kongres prowincjalny składa się ze wszystkich członków Rad lokalnych oraz członków Rady prowincjalnej, włączając delegatów i delegatki.
- §2. Kongres prowincjalny jest zwoływany przez Koordynatora prowincjalnego raz na rok w celu opracowywania programów i weryfikacji. Co trzy lata urzędujący Koordynator prowincjalny zwołuje Kongres z okazji wyboru nowej Rady prowincjalnej.
- §3. Zadania Kongresu prowincjalnego:
- ustalać, na podstawie wytycznych Rady Światowej, konkretne wskazania dla Rady prowincjalnej, w sprawach formacyjnych i misyjnych;
 - weryfikować sytuację Stowarzyszenia w Prowincji;
 - wybierać Radę prowincjalną zgodnie z zasadami Regulaminu Wyborczego Kongresu;
- §4. Sposoby organizacji i udziału są opracowane w Regulaminie Wyborczym Kongresu, zaproponowanym przez Radę prowincjalną i zatwierdzanym przez Radę Światową.

Art. 29. Konsulta regionalna

- §1. Rada Światowa, za zgodą Przełożonego Generalnego, może popierać utworzenie Konsult Regionalnych obejmujących narody lub obszary geograficzne o większej liczbie Prowincji bliskich językowo i kulturowo.
- §2. Celem Konsult regionalnych, jako organu animacji, jest posługa na rzecz skuteczniejszej współodpowiedzialności apostołskiej pomiędzy Radami prowincjalnymi i Radą światową. Każda Konsulta dzieli się wyzwaniem apostołskimi i formacyjnymi dla dobra całego Regionu.
- §3. Do Konsulaty regionalnej należą: Radca światowy regionu, który jej przewodniczy w imieniu Rady światowej, Koordynatorzy prowincjalni, Delegat regionalny SDB i Delegatka regionalna CMW. Inni Salezjanie Współpracownicy, według potrzeb animacyjnych, mogą uczestniczyć zgodnie z ustalonymi kryteriami animacji samej Konsulty.
- §4. Delegat regionalny zostaje mianowany przez zainteresowanego Inspektora; Delegatka regionalna zostaje mianowana przez Matkę Generalną na wniosek konferencji Inspektorek z jednostek geograficznie odpowiadających danemu miejscu.
- §5. Sposób spotkania, organizacji i koordynacji Konsulty regionalnej zostają określone przez Dyrektorium.

Art. 30. Kongres regionalnym

§1. Kongres regionalny tworzą wszyscy członkowie Rad prowincjalnych danego regionu oraz członkowie Konsulty regionalnej, o ile taka istnieje.

§2. Kongres regionalny jest zwoływany przez Radcę światowego z delegacją Radcy światowego Regionu.

§3. Zadania Kongresu regionalnego:

- Kongres Regionalny może zbierać się w celu wyborów lub pogłębienia tematyki służącej rozwojowi charyzmatu salezjańskiego i Stowarzyszenia;
- wybierać nowego Radcę światowego regionu zgodnie z wytycznymi zatwierdzonymi przez Przełożonego Generalnego, pamiętając, że głosujący członkowie zakonnicy nie mogą przekroczyć 1/3 członków zgromadzenia mających prawo głosu;
- weryfikować okresowo stan Stowarzyszenia w regionie i wytyczać kierunki działania;

Art. 31. Posługa Przełożonego Generalnego

§1. Przełożony Generalny w wypełnianiu swojej posługi Najwyższego Moderadora osobiście lub przez swojego Wikariusza, zwyczajnie korzysta z Rady światowej Salezjanów Współpracowników, przede wszystkim w animacji całego Stowarzyszenia i koordynowania inicjatyw formacyjnych i apostołskich.

§2. Przełożony Generalny aktualizuje odniesienie do ks. Bosko w kwestiach wspólnej misji i duchowości. Uznaje się w nim potrójną posługę jedności: następcą ks. Bosko, wspólnego Ojca, centrum jedności całej Rodziny Salezjańskiej. Należy do niego zadanie instytucjonalno – charyzmatyczno - prawne względem Stowarzyszenia: wskazywać i decydować o kierunkach koniecznych do zapewnienia owocności charyzmatu, rozwoju Stowarzyszenia i dojrzewania inicjatyw formacyjnych oraz apostołskich.

Art. 32. Posługa apostołska Rady światowej

§1. Dla osiągnięcia celu misji apostołskiej Programu Życia Apostołskiego i dla większego ożywienia oraz współodpowiedzialności, Przełożony Generalny posługuje się Radą światową.

§2. Rada światowa współpracuje z Przełożonym Generalnym, lub z jego reprezentantem w zarządzaniu i animowaniu Stowarzyszenia: to znaczy wytycza pewne kierunki w kwestiach interpretacji charyzmatu salezjańskiego i tożsamości apostołskiej Salezjanina Współpracownika w ramach inicjatyw formacyjnych, apostołskich, organizacyjnych i administracyjnych, powierzonych animacji Radcom światowym.

§3. Rada światowa jest złożona z:

- Koordynatora światowego
- Administratora światowego
- Sekretarza światowego
- Delegata światowego SDB
- Delegatki światowej CMW,
- Radców światowych poszczególnych Regionów, wybranych przez odpowiednie Kongresy regionalne.

§4. Do zadań Rady światowej należy:

- sprzyjać łączności wszystkich Regionów z Przełożonym Generalnym;
- poznawać rzeczywistość różnych Regionów i przedstawiać ją Przełożonemu Generalnemu;
- udzielać odpowiednich i użytecznych informacji Przełożonemu Generalnemu dla podejmowania decyzji i ukierunkowań;
- wspierać praktyczne zastosowania decyzji i wskazówek Przełożonego Generalnego dla Stowarzyszenia.

§5. Specyficzne zadania Radców światowych zostają określone przez Radę na pierwszym posiedzeniu przy okazji nominacji Koordynatora, z poszanowaniem zgodnie ze wskazaniem zawartymi w Programie Życia Apostolskiego z zastosowaniem specyficznego Dyrektorium.

W nim zostaną określone również sposoby uczestnictwa Radców w posiedzeniach Rady światowej.

§6. Rada światowa zatwierdza Dyrektoria przygotowane na poziomie prowincjalnym przez kompetentne organy.

§7. Rada światowa przedstawia Przełożonemu Generalnemu do zatwierdzenia Dyrektorium Rady Światowej i Regulamin Kongresu Światowego.

Sposób wyboru Rady światowej odbywa się według wskazań zawartych w par. 3 kan. 164 Prawa kanonicznego.

§8. Rada światowa zapewnia animację na poziomie światowym poprzez Światowy Sekretariat Wykonawczy i jego łączność z Radcą Światowym regionu i odpowiednich narzędzi komunikacji w głównych językach Stowarzyszenia.

§9. Regiony, w których zwyczajnie działa Stowarzyszenie:

- Ameryka Łacińska Południe
- Afryka i Madagaskar
- Azja Wschodnia i Oceania
- Azja Południowa
- Brazylia
- Europa Środkowa Wschód

- Europa Środkowa Zachód
- Iberyjsko – Portugalski
- Interamerykański
- Włochy – Środkowy Wschód – Malta
- Pacyficznie – Karaibski Południe

Art. 33. Funkcjonowanie Rady światowej

§1. Dla usprawnienia i funkcjonalności jej działania, Rada światowa posłuży się Światowym Sekretariatem Wykonawczym, w którego skład wchodzi Koordynator światowy, Radca Sekretarz światowy, Radca Administrator światowy, Delegat światowy SDB i Delegatka światowa CMW.

§2. W celu mianowania Koordynatora światowego, Rady światowi dla Regionów, Delegat światowy SDB i Delegatka światowa CMW, zaproponują Przełożonemu Generalnemu trzy nazwiska, wybrane również z poza Rady.

W tajnym głosowaniu wybiorą Administratora światowego i Sekretarza światowego, którzy mogą być wybrani również z zewnątrz Rady. W przypadku gdyby zostali wybrani członkowie Rady, to drugi wybrany z regionów ich przynależności wejdzie na miejsce Rady światowego.

§3. Wszyscy wybrani członkowie Rady pozostają na urzędzie przez 6 lat i zwyczajnie nie będą wybierani na kolejne sześć lat.

§4. Uchwały Rady światowej stają się wykonawczymi po zatwierdzeniu przez Przełożonego Generalnego.

§5. Do pracy w Radzie światowej mogą być zaproszeni Koordynatorzy światowi, byli Delegaci i były Delegatki, ale bez prawa głosu .

Art. 34 Kongres Światowy

§1. Kongres światowy, jako najwyższa reprezentacja Stowarzyszenia, gromadzi Salezjanów Współpracowników ze wszystkich Regionów w zjednoczeniu i komunii z Najwyższym Moderatorem, zgodnie ze sposobem organizacji, określanym każdorazowo, w zależności od celów specyficznych Kongresu.

§2. Kongres światowy jest zwoływany przeważnie w celu:

- zatwierdzenia zmian w Programie Życia Apostolskiego;
- przestudiowanie tematów szczególnego zainteresowania na poziomie światowym;
- ustalenia linii działania na tematy przewidziane w porządku dnia;
- obchodzenie szczególnie ważnych chwil życia i historii Stowarzyszenia oraz Kościoła.

§3. Osoby uczestniczące z urzędu w Kongresie Światowym:

- Najwyższy Moderator, Przełożony Generalny Zgromadzenia Salezjańskiego ks. Bosko;
- Wikariusz Przełożonego Generalnego, Radca dla Rodziny Salezjańskiej;
- Matka Generalna Córek Maryi Wspomożycielki (lub jej delegatka);
- Rady Światowi: Koordynator Światowy, Radca Delegat Światowy SDB, Radczyni Delegatka Światowa CMW, Rady z Światowego Sekretariatu Wykonawczego, Rady Światowi reprezentujący 11 regionów;
- Koordynatorzy Prowincjalni;
- Reprezentant Prowincji oprócz Koordynatora prowincjalnego, według kryterium wskazanego w Regulaminie Kongresu;
- Delegat SDB i Delegatka CMW dla każdej Prowincji. W głosowaniach członkowie duchowieństwa nie mogą stanowić więcej niż 1/3 ogółu głosujących.

§4. Przełożony Generalny, na propozycję Rady światowej, określa temat, miejsce i uczestników Kongresów światowych zwyczajnych i nadzwyczajnych, powierzając ich organizację Światowemu Sekretariatowi Wykonawczemu (ŚSW). Koordynator światowy jest odpowiedzialny za koordynację praktyczną i techniczną.

Art. 35. Administracja dóbr Stowarzyszenia

Najwyższy Moderator wraz z Radą światową administruje dobrami Stowarzyszenia na poziomie światowym. On jest kompetentną władzą udzielającą pozwolenia Radom lokalnym i prowincjalnym na podejmowanie nadzwyczajnych aktów administracyjnych i alienacji, które nie domagają się zgody Stolicy Apostolskiej. Pozostaje w dyspozycji art. 39 Statutu i ustaleń dokumentu ASE.

Art. 36. Zalecenia końcowe

§1. Salezjanie Współpracownicy są wezwani do przestrzegania i stosowania powyższego Regulaminu. Do Najwyższego Moderadora należy zatwierdzanie propozycji zmian, które zostaną w porę opublikowane.

§2. Propozycja zmiany powinna:

- przedstawiać jasne i szczegółowe motywy, które uzasadniają zmianę;
- określać konkretne zamierzone cele;
- skazywać zasady, którymi się kieruje.

Proces zmiany zostaje określony przez Światową Radę pod kierunkiem Najwyższego Moderadora. Propozycja zmiany będzie musiała być zatwierdzona przez absolutną większość uczestników Kongresu Światowego i przez Przełożonego Stowarzyszenia

§3. W celu większej elastyczności i dostosowywania do rzeczywistości terytorialnej Stowarzyszenia, zasady i przepisy w nim zawarte, struktury zarządu przewidziane w powyższym Regulaminie, dla rozwoju charyzmatu salezjańskiego i Stowarzy-

szenia, mogą uściślać odpowiednie Dyrektoria, które integrują i/lub dostosowują specyficzne aspekty animacji Centrów.

Każde Dyrektorium (lokalne lub prowincjalne) zostaje poddane ocenie kompetentnej Radzie (lokalnej/ prowincjalnej), która je przyjmuje absolutną większością posiadających prawo głosu i je przedstawia do definitywnego zatwierdzenia Radzie Światowej zgodnie z art. 40 Statutu. Tę samą procedurę stosuje się do zatwierdzania zmian różnych Dyrektoratów.

W przypadku Konsult regionalnych kryteria animacji i funkcjonowania będą przygotowywane przez Radę Światową, według modelu wskazanego w *Komentarzu* na str. X, i przedstawiane Światowej Radzie do ostatecznego zatwierdzenia

